

Politinės perspektyvos

Aiščio grupės idėjų plėtros politinės perspektyvos

Jeigu jau perskaitėte mūsų viziją ir strategijos būtinumo paaiškinimus, verta detaliau susipažinti ir su viena iš mūsų veiklos krypčių. Tai padės geriau suvokti mūsų idėjų perspektyvas kitose sferose, kurios čia smulkiau neaptariamos.

Pakalbėkime apie mūsų komandos narių **veiklos Lietuvos Seime ypatumus**.

Kada mūsų regionas pakankamai išsiplečia, kai jo gyventojų skaičius ir jų veiklos rezultatai yra pakankamai svarūs, kad būtų tikrai pastebimi aplinkinių, dar į mūsų ratą neįsijungusių žmonių, mes (o gal ir aplinkiniai žmonės) siūlome savo kandidatus į Seimą. Jie jau rinkiminės kampanijos metu atvirai aiškina žmonėms, kad sutinka balotiruotis tik su tokia sąlyga, kad jie Seime, Vilniuje vykstančiuose posėdžiuose dalyvaus ne daugiau kaip 2 dienas per savaitę. Likusį laiką jie gyvens savo namuose, savo šeimose, savo bendruomenėje. Jie gyvens toje aplinkoje, kuri palankiausia jų kūrybai, šviesių minčių, naudingų idėjų generavimui.

Mes, kurie deleguojame tuos žmones į Seimą, gerai juos pažįstame, kaip tvirtus, patikimus lyderius, sąžiningus, dorus, kūrybiškus žmones. **Mes jais besąlygiškai pasitikime ir jie tai žino**. Jie žino, kad jokios žurnalistinės aferos, jokie šmeižtai nepaveiks tų žmonių, su kuriais jie gyvena darnioje bendruomenėje, kuriais jie pasitiki ir turi tų žmonių pasitikėjimą.

Todėl jiems visiškai nerūpi jų populiarumas televizijoje ar spaudoje. Jeigu jie dalyvaus kokioje televizijos laidoje ar rašys laikraščiuose, tai tik su sąlyga, kad bus išklaudyti, kad jų žodžiai nebus iškarpti, iškreipiant prasmę. Jie tai darys tik tada, kada matys būtinybę apie kažką svarbaus pasakyti platesniam klausytojų ratui. Tos televizijos ar radijos, kurios nesilaikys su mūsų atstovais susitarimų, ateityje bus paprasčiausiai jų ignoruojamos, kaip nepatikimos. Ne visos redakcijos iškart supras, ką tai reiškia joms, bet... su laiku tai taps „ir arkliui aišku“.

Kodėl ir kaip?...

Todėl, kad tie žmonės visą laiką **jaučia tvirtesnį už mūrą jais pasitikinčių žmonių** (jų rinkėjų) **užnugarį**

, žino savo įsipareigojimą dirbti savo bendruomenės ir Lietuvos gerovei ir jiems visiškai nesvarbus populiarumas įvairiose partijose ar tarp tų žmonių, kurie jų nepažįsta, kurie tiki populistų melu. Jie ir jų rinkėjai paprasčiausiai žino, kad neturi nieko bendro su melu, su populizmu, su korupcija, su korumpuota spauda, kitomis masių informavimo priemonėmis.

Pranašai ? ! ...

Mes, savo bendruomenėje tada jau gyvensime taip, kaip kiti žmonės gyvens ateityje, kas už 5, kas gal tik už 25 metų. Taigi, mūsų deleguoti Seimo nariai gana tiksliai žinos tų kitų žmonių ateitį (nes jie jau tai patyrė, jiems jau tapę praeitimi tai, kas kitų žmonių laukia tik ateityje).

Kad būtų aiškiau, pateiksiu paprastą pavyzdėlį.

Sakykime, kokiais 1960-tais metais koks amerikonas parvažiuoja į savo gimtą užkampio kaimelį, kur žmonės dar neturi nei radijo, nei televizoriaus. Laikraščių irgi mažai matę (beje tais laikais, mano vaikystės kaime dar buvo gana nemažai žmonių, kurie išvis

nemokėjo skaityti, visame kaime tik keli turėjo radijo imtuvus, daugelis dar neturėjo elektros). Ir įsivaizduokite, tas amerikonas ima pasakoti kaimiečiams, kad praeis kokie 40-:50 metų ir dažnoje troboje bus įrengimai, kurie galės vasarą į ledą sušaldyti vandenį, mėsą...

Tie kaimiečiai sakyti, kad žmogelis jau visai nukvako, protas aptemo, nebežino ką šneka... Bet jų vaikai, praėjus kuriam laikui ir pasirodžius pirmiesiems šaldytuvams, jau galėtų kalbėti, jog vaikystėje jie matė pranašą, kuris labai tiksliai išpranašavo šaldytuvų atsiradimą.

Ir atkreipkite dėmesį,– jeigu tas amerikonas būtų papasakojęs, kad jis pats Amerikoje turėjo ar bent matė šaldytuvą, kaimiečiams jis jau nebebūtų joks pranašas. „Na, ten, Amerikoje visokių nematytų dalykų yra...“ Bet va, jeigu žmogus ima pasakoti apie tavo, kad ir netolimą ateitį, bet jam suprantamai nepaaiškina, iš kur jis tai žino, tai... – kvailys, nukvakęs, persenęs... „Juk savam kaime pranašų nebūna“.

Beje, su tokia žmonių reakcija man asmeniškai vaikystėje teko gana nemažai susidurti. Mano tėvas buvo daug pasaulio matęs žmogus. Pabuvojęs Afrikoje, Indijoje... Labai retai jis kam apie tai pasakodavo, bet kartais, prie progos, kai kaimynai labai nenorėdavo patikėti kažkokia išgirsta naujiena apie neįtikėtinus tolimus kraštus, apie kažkokias ten esančias įdomybes, tėvas imdavo aiškinti, kad tai gryna tiesa, kad jis pats savo akimis tai matęs. Nepatiklesni kaimynai dažniausiai jį išvadindavo melagiu, fantazuotoju. Artimiausi žmonės, kurie buvo matę vieną – kitą jo per karą, persikraustymus išlikusią nuotrauką iš egzotiškų šalių, ir tai ne visada sugebėdavo patikėti šiandien mums visiems akivaizdžiais dalykais.

Prisimenu, kaip dažnai net mama, kuri toliau Rygos niekur nebuvo buvusi, gana dažnai mums vaikams ką nors apie savo jaunystę, savo patirtus įdomesnius dalykus pasakojantį tėvą pavadindavo pagyrūnu, imdavo jį net kaltinti, kad jis mums, vaikams meluoja, seka pasakas...

Pradžioje nelabai susigaudydavome, kuriuo iš tėvų tikėti. Tuo labiau, kad tėvas kasdien anksti išeidavo į darbą, vėlai grįždavo, tad mes namie ištisas dienas bendraudavome su mama, kartais su dar mažiau mačiusia jos mama, mūsų senele. Bet augdami, domėdamiesi įvairiais dalykais, ieškodami atsakymų į kylančius klausimus, gana greit

įsitikinome, kad mamos atsakymai dažnai į sudėtingesnius, jai nesuvokiamus klausimus apsiribodavo „paaugsi – sužinosi“ arba kokia padeklamuota citata iš maldaknygės. Tuo tarpu tėvas mums padėdavo surasti atsakymus net į tokius klausimus, kurie daugeliui kaimo aštuonmetės mokyklos mokytojų būdavo arba neįkandami, arba... stalininis tabu. Taip pamažu išmokome atsirinkti, kas kur teisus, o kas... nelabai išmano (švelniai tariant).

Grižkime prie mūsų Seimo narių.

Jų suvokimo, mąstymo, ateities perspektyvų matymo lygis bus kitiems sunkiai suvokiamas. Bet gana greitai protingesni ir sąžiningesni kolegos įsitikins jų teismu, jų siūlomų sprendimų racionalumu. Sudėtingesniais klausimais tie kiti Seimo nariai, pasiginčiję kelias dienas, kol mūsiškių ten nėra (kurį laiką dar kitose rinkimų apygardose rinkti Seimo nariai dirbs „normaliai“, po 5 dienas per savaitę ir neretai net su viršvalandžiais) atvykus mūsiškiams, pasiklaus jų nuomonės. Dažnai jie bus nustebę ir sugluminti to, kaip lengvai šie jų kolegos randa geriausius ir atrodo labai paprastus sprendimus. Stebėsis, kaip jiems patiems tai visai „nešovė į galvą“. Net aršiausi populistai, vieną kitą kartą pabandę jiems prieštarauti, apsijuokę prieš visuomenę, atpras nuo to tuščio populizmo, nuo eilinių žmonių, savo rinkėjų apgaudinėjimo.

Taip gana netolimoje ateityje, be jokių šustauskų su kalašnikovais, be jokių ūkininkų su šakėmis, bus gana lengvai priimami šiai dienai atrodantys neįtikėtini sprendimai.

Čia pateikiau pavyzdėlį grynai fiziniame, lengviausiai suprantamame, „pačiupinėjamame“ lygmenyje. Panaši situacija ir dvasinių, emocinių suvokimų sferoje, tik juos sunkiau paaiškinti tam, kuris visiškai „žalias“ tuose dalykuose. Todėl, kaip puikiai žinome iš istorijos, tokius pranašus amžininkai bevėlydavo nužudyti. Tik jų vaikai ir vaikaičiai, pasmerkę tėvų nuodėmes, paskelbdavo tuos nužudytuosius pranašais, šventaisiais...

Nebepiknaudžiausiu Jūsų kantrybe...

Kalbantis betarpiškai su žmonėmis, dažnai sunkoka išsiaiškinti, kas jiems sunkiau suprantama. Kai kurie tvirtina viską puikiai supratę, bet iš kelių frazių aišku, kad visiškai „grybauja“. Kiti bijo pasirodyti neišmanėliais, tai išvis nediršta nieko klausti...

Būsiu dėkingas, jeigu rašysite į forumą, klausite, diskutuosime. Taip daugelis šiandien neaiškių dalykų gali tapti daug suprantamesniais. Galite rašyti ir tiesiai man e-paštu.

Ačiū, kad Jūs čia, kad domitės, kad neabejingi.

Linkiu sėkmės geruose darbuose!

Su pagarbia meile

[Antanas Jokubavičius](#)

Cituoiant mūsų straipsnius prašome pateikti nuorodą į originalą.

<http://aistis.eu>

//